

«Стояла в травах ніч, а трави пахли літом...» (1956)

Вінграновський Микола Степанович

\* \* \*

Стояла в травах ніч, а трави пахли літом,  
За кленами сіріло джерело,  
І небо йшло задумливо над світом,  
І довгі зорі сяло крізь віти,  
Втираючи хмариною чоло.  
За травами у срібнім верховітті  
Замерхтіла в тінях темна хата,  
Цвірчав цвіркун за хатою у житі,  
Я тихо голову поклав на руку брата.  
Сіяла ковдра в росах. З небозводу  
На літаках пливла моя тривога —  
Брат спав, як і належить хліборобу,  
Грудьми до неба і чолом до нього.  
Яке чоло!.. Яка рука!.. Немає  
Гарніших рук ні в якому краю!  
Я чув тоді — колосся проростає  
З його руки крізь голову мою...  
Стояла ніч...

1956

Постійна адреса:

[http://ukrlit.org/vinhranovskyi\\_mykola\\_stepanovych/stoiala\\_v\\_travakh\\_nich\\_a\\_travy\\_pakhly\\_litom](http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/stoiala_v_travakh_nich_a_travy_pakhly_litom)